

Røgslør

Udstillinger: 7 kunstnere i Den Frie – Abstrakt saloner – Kai Lindemann – Erling Andersen

ET lille selskab udstiller i Den Frie. Oprindeligt var det en sammenslutning, der kaldte sig 6+2, men medlemmerne skiftede hyppigt, det var et uroligt foretagende og ikke helt kunstnerisk troværdigt.

Nu har man forladt det tossede navn, og 5 malere, en billedhugger og en tegner tropper op i Den Frie sale. Det ville også være ubegribeligt, hvad de skulle kalde sig.

Kataloget er flot sat op med reproduktioner, digte og dybsindigheder: »Det essentielle i billedet er ideen. Maleriet er et filosofisk værk, der ikke søger skønhed. Dets kraft bor ikke i farvens voldsomhed eller stoffets grovhed, men kun i tankens herredømme«, siger en af dem. Man fristes til at sige, bare de ville filosofere mindre og male noget bedre!

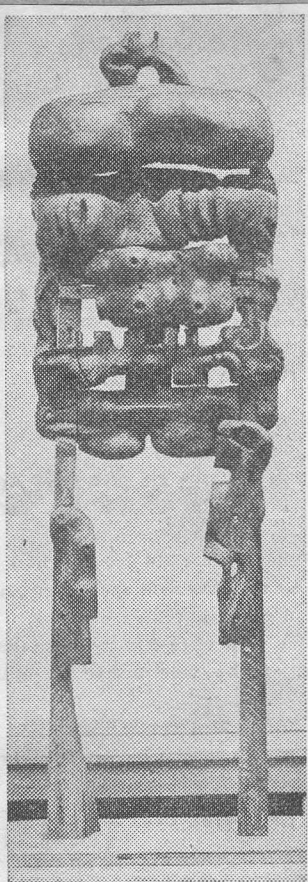
*

NAAR MAN er trængt gennem dette røgslør og skal til at læse i billederne, er man heller ikke imponeret. Jens Nord søs opstillinger med glas, kuber og terninger ligner næsten tegninger fra en eller anden teknisk skole — altså tegninger udført med oliefarve. Han skriver i et digt: »Gerne formede jeg en stor lyd med en kornet halvtør fylde solvarm og støjende«, og det lyder temmelig aparte; tørheden har han da fået luft for i billederne, selv om de ikke giver en lyd fra sig i malerisk henseende. Bådehuse er det relativt mindst tørre.

Giovanni Giannini er født i Italien, men bor i Paris. Han maler tågedannelser med interessante titler. En blå farve er ganske køn, men som helhed er væggen male-risk ulden. — Freddie A. Lerche har fyldt den runde sal med en stor produktion af opstillinger og interiører holdt i en pedantisk og sliktet manér. Der er en vis konsekvens i malemåden, der et øjeblik kan få én til at tænke på surrealisternes behandling af billedets overflade, men koloritten i billederne følges ikke med Lerches energi, og når han skal tegne en figur, går det galt.

*

OLE STRØYGAARD maler vældig abstrakt, gloende rødt, knaldsort, det ydre apparat kan virke bestikkende, men det er kun

Gert Nielsen,
Antropolog. Træ

SYV yngre kunstnere har slået sig sammen på en udstilling i Den Fries bygning. Det er Aage Delbanco, Nikolaj Fenger, Giovanni Giannini, Freddie A. Lerche, Gert Nielsen, Jens Nord sø og Ole Strøyggaard. Flere af dem var tidligere sammensluttet i udstillingen »6 + 2«. Men nye og friske kræfter er kommet til, og man har ikke ønsket at opretholde gruppepræget.

Flere tendenser gør sig gældende på denne udstilling. I Gert Nielsens træskulpturer, der som regel præges af en stor organisk rytme, er menneskefiguren deformet som i en dump protest. Han befolker rummet med besynderlige fabelvæsner, der rejser sig vejrende, drejende eller viklet ind i sin egen ufremkommelige rytme. Ole Strøyggaard synes at holde flygtige hændelser fast i glødende og ulmende farveklange. Det er en halvt opløst kosmisk verden af lys og skygger, hvori alt er i drift og i foranderlighedens tegn.

Den unge italiener Giovanni Giannini møder med ganske forfinede psykologiske klange. Jens Nord sø fortsætter med sine interiører og opstillinger i en ofte lys grålig kolorit, hvorved rummet og dets genstande nøgternt og sagligt er beskrevet. Det smukkeste ved disse billeder er de rolige lysvirkninger. Freddie A. Lerche arbejder i en vis forstand på samme linie, men han betoner det plastiske stærkere og bruger hertil en heftigere kolorit.

Nikolaj Fenger er med sine halvt surrealistiske farvelagte tegninger en tidskritiker og revser og i sin højspændte udtryksform til tider lovlig uartikuleret i kunstnerisk henseende. Men han vil altså først og fremmest råbe os op.

JAN ZIBRANDTSEN

Torsdag 29 november 1962

POLITIKEN

Fra mange fronter

Syv unge kunstnere i Den Frie – og to andre udstillinger

SYV unge kunstnere udstiller sammen i Den Frie. De udtrykker sig på vidt forskellig måde, og vi ledes fra renlivet naturalisme til decideret abstraktion. Jens Nord sø maler opstillinger og arkitekturbilleder, der giver et ganske klart signalement af den håndgribelige virkelighed. Det er maleri, der ofte har karakter af ren illusionisme, men hvor Nord sø er bedst, glæder man sig over hans milde, gråstemte farve — flere af hans billeder udstråler en asketisk

poesi, som leder tanken mod italieneren Morandi. Freddie A. Lerche dyrker en stiliseret naturalisme, hvor der lægges megen vægt på den plastiske form og de rumlige virkninger. Et sterilt præg hviler over hans arbejde, men det lader sig ikke nægte, at de er gennemført med megen konsekvens.

Nikolaj Fenger vækker interesse med fantasifulde tegninger, der minder om skizofren kunst, Ole Strøyggaard har med sort, gråt og okker skabt en række abstrakte kompositioner, der vidner om koloristisk evne, og den talentfulde billedhugger Gert Nielsen gør sig stærkt gældende med abstrakte træskulpturer, af hvilke de fleste tidligere på året har været udstillet og omtalt. I øvrigt ser man billeder af Aage Delbanco og den italienske Giovanni Giannini.

*

B. E.

OLE STRØYGAARD maler vældig abstrakt, gloende rødt, knaldsort, det ydre apparat kan virke bestikkende, men det er kun flotte penselsving uden virkelig malerisk fordybelse. Et gråblåt arbejde er mindre grelt.

En ganske ung tegner, *Nikolaj Fenger*, viser en lang stribe små blade, som ikke er uden fantasi, men foreløbig er den ubehageligt vildtvoksende og fungerer på en ukunstnerisk måde. Måske har han evner, men plathederne i streg og komposition er meget iøjnefaldende. En klog vejledning kunne måske sætte ham ind på et renere spor. Og *Aage Delbancos* maledede kompositioner er lige så kunstne-

risk svømmende som udstillingens øvrige vægstykker.

Det mest prægnante i salene er billedhuggeren *Gert Nielsens* skulpturer i træ. De virker krampagtigt »moderne«, *Oceanisk*, *Antropolog* etc., men der er noget energisk i de abrupte og springende former. Træ er træ, her er da lidt at se på.

* LEO ESTVAD

